

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

2006

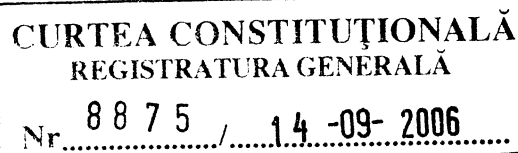
Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România

Telefon: (+40-21) 313-2531 Fax: (+40-21) 312-5480

Internet : <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.2072A/2006

Domnului NICOLAE VĂCĂROIU
PREȘEDINTELE SENATULUI

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă înaintăm, alăturat, în copie, sesizarea cu privire la neconstituționalitatea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr.33/2006 privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării Băncii Comerciale Române S.A., formulată de 39 senatori.

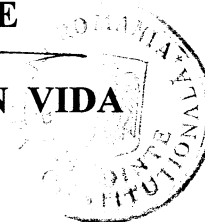
Vă adresăm rugămintea de a comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 18 septembrie 2006, ora 10, ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc pe aceeași dată, la ora 12.

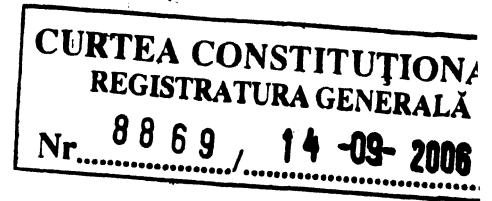
Primiți, vă rog, Domnule Președinte, asigurarea deplinei noastre considerații.

PREȘEDINTE

Ioan Vidă

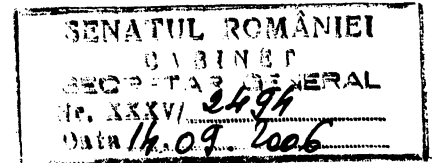
Prof. univ. dr. IOAN VIDA

Parlamentul României
Senat

Secretar General

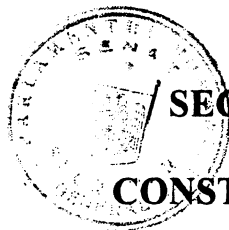

Domnului

IOAN VIDA

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

În temeiul dispozițiilor art.15 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, vă trimitem, alăturat, sesizarea cu privire la neconstituționalitatea Ordonanței Guvernului nr. 33/2006 privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării Băncii Comerciale Române SA., precum și asupra neconstituționalității Legii privind aprobarea acestei ordonanțe, formulată în condițiile art.146 lit. a) din Constituția României, republicată, și depusă la Senat în ziua de 14 septembrie 2006 de un număr de 39 de senatori .

SECRETAR GENERAL

[Signature]
CONSTANTIN DAN VASILIU

2494
14.09.2006

Grupul Parlamentar **PRM**

BUCUREȘTI 14.09.2006

Nr. XVI/89

Către,

**SECRETARUL GENERAL AL SENATULUI ROMÂNIEI
Domnului Constantin Dan Vasiliu**

În baza prevederilor art.146 lit.a) din Constituția României și ale art.15 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Grupul parlamentar al Partidului România Mare și senatori ai Partidului Social Democrat vă înaintăm prezenta sesizare de neconstituționalitate asupra neconstituționalității Ordonanței Guvernului nr.33/2006 privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării Băncii Comerciale Române SA., precum și asupra neconstituționalității Legii privind aprobarea acestei ordonanțe spre a fi înaintată Curții Constituționale, semnată de un număr de 39 de senatori.

**Senator Dr. Gheorghe Funar
Liderul Grupului parlamentar al PRM**

Către,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DOMNULUI PREȘEDINTE PROF. UNIV. DR. IOAN VIDA

Subsemnații, senatori, menționați în anexă, reprezentând Grupul Parlamentar al Partidului România Mare și Partidul Social-Democrat, cu semnăturile personale, în total 39, din care 18 aparținând PRM și 21 aparținând PSD, în baza art. 146 lit. „a” din Constituția României, în continuare, formulăm prezenta

SESIZARE

asupra neconstituționalității ORDONANȚEI GUVERNULUI NR. 33/2006 privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării Băncii Comerciale Române S.A., precum și asupra neconstituționalității Legii privind aprobarea acestei ordonanțe

I. Argumente privind neconstituționalitatea OG nr. 33/2006 privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării Băncii Comerciale Române S.A

1. Adoptarea Ordonanței nr. 33 /2006 cu depășirea abilitării dată de către Parlament.

Potrivit Legii nr. 288/2006 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 591 din 07.07.2006, art. 1, pct. 1, poz. 8, Guvernul este abilitat să emită ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice, după cum urmează: „măsuri privind accelerarea privatizării societăților comerciale, valorificarea unor active ale statului și unele măsuri privind monitorizarea postprivatizare a contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni deținute de stat de la societățile comerciale.”

Guvernul a sfidat prevederile Constituției României și a adoptat OG nr. 33/2006 într-un domeniu care face obiectul legilor organice.

OG nr. 33/2006 contravine art. 108 alin. (1) și (3) și art. 115, alin. (1), (2) și (3) din Constituția României. În conformitate cu aceste texte din Constituția României, Guvernul este abilitat să emită ordonanțe numai în baza unei împuterniciri exprese dată de Parlament prin lege specială de abilitare. Constituția României, art. 108 alin. (3) menționează fără echivoc: „Ordonanțele se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare, în limitele și în condițiile prevăzute de aceasta”. Sub acest aspect, neconstituționalitatea OG nr. 33/2006 este dată de faptul că Legea nr. 288/2006 privind abilitarea

Guvernului de a emite ordonanțe, nu abilitază Guvernul să emită ordonanță pentru aprobarea contractului de vânzare-cumpărare de acțiuni în Banca Comercială Română S.A., încheiat între AVAS, în calitate de vânzător și Erste Bank, în calitate de cumpărător, precum și a contractului de garanție și asistare la plată și drepturi de coparticipare la apărare încheiate între AVAS cu Banca Europeană de Reconstrucție și Dezvoltare și Corporația Financiară Internațională.

Este de observat că în cuprinsul Legii nr. 288/2006 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, la art. 1, pct. I, poz. 8, formularea legiuitorului este foarte clară, respectiv: „măsuri privind accelerarea privatizării societăților comerciale, valorificarea unor active ale statului și unele măsuri privind monitorizarea postprivatizare a contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni deținute de stat de la societățile comerciale.” De asemenea, trebuie reținut că în OG nr. 33/2006 la art. 3 alin. (3) se precizează: „AVAS este autorizată să coordoneze activitățile care se derulează în vederea finalizării privatizării, potrivit prevederilor contractului de vânzare-cumpărare.” Și acest text din OG nr. 33/2006, dovedește că Guvernul a încălcat prevederile Legii nr. 288/2006, art. 1 pct.I, poz. 8, precum și ale Legii nr. 24/2000, art. 4, alin (3). **Rezultă fără echivoc că legiuitorul a înțeles, în baza art. 115 alin. (2) din Constituția României, să abiliteze Guvernul de a emite ordonanțe cu privire la aspecte care pregătesc privatizarea, respectiv la măsuri privind accelerarea privatizării societăților comerciale sau, după caz, care vizează unele măsuri privind situațiile postprivatizare ale societăților comerciale și nu a societăților bancare.**

Textul legii de abilitare (Legea nr. 288/2006) este foarte clar în ceea ce privește **conturarea sferei domeniului**, în sensul art. 115 alin. (2) din Constituția României, acesta vizează exclusiv sfera societăților comerciale, în sensul strict al termenului, adică acele persoane juridice care sunt constituite și funcționează potrivit reglementărilor juridice aplicabile societăților comerciale între care: Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale; Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale; reglementările privind Registrul Comerțului ș.a.m.d.

Este în afară de orice îndoială că Banca Comercială Română S.A. s-a organizat, în baza HG nr. 1195 din 12 noiembrie 1990, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 129, Partea I din 19 noiembrie 1990, ca societate pe acțiuni, cu un capital social subscris de 12 miliarde lei, din care 7 miliarde lei vărsat. Capitalul inițial vărsat de 7 miliarde lei s-a asigurat de Banca Națională a României.

La baza constituirii și funcționării băncilor stă o legislație specifică din care enumerăm, doar următoarele:

- Legea nr. 55/1970 pentru aprobarea Decretului nr. 504/1970 privind aprobarea Statutului Băncii Naționale a Republicii Socialiste România.
- Hotărîrea nr.1257 din 07/12/1990 privind structura organizatorică a Băncii Naționale a României.
- Hotărîrea nr. 1011/04.09.1990 privind reorganizarea Băncii Naționale a României și înființarea „Băncii Comerciale Române”.
- Hotărîrea nr. 1195 din 12 noiembrie privind organizarea Băncii Comerciale Române S.A.
- Statutul din 12/11/1990 al Băncii Comerciale Române S.A.
- Legea nr. 34/1991 privind Statutul Băncii Naționale a României.
- Norma nr.4 din 02/03/1999 privind reevaluarea de către bănci a clădirilor construcțiilor speciale și a terenurilor.
- Legea nr. 99 din 26/05/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice.
- ORDONANȚA NR.48/ 1997 privind stabilirea unor măsuri de protecție socială a salariaților în cazul transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor sau părților sociale ale societăților comerciale.
- OUG nr.59/1997 privind destinația sumelor încasate de Fondul Proprietății de Stat în cadrul procesului de privatizare a societăților comerciale la care statul este acționar.
- ORDONANȚA nr. 28 din 18/04/2003 privind vânzarea unor pachete de acțiuni ale Băncii Comerciale Române S.A.
- Legea nr. 291 din 27/06/2003 pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 28/2003 privind vânzarea unor pachete de acțiuni ale Băncii Comerciale Române S.A.
- Hotărâre nr.772 din 03/07/2003 pentru aprobarea strategiei de privatizare a Băncii Comerciale Române S.A.
- Legea nr. 13 din 28/02/2005 pentru aprobarea Ordonanței de Urgență nr. 85/2004 privind modificarea art. 15 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 18/2004 pentru finalizarea vânzării unor pachete de acțiuni ale Băncii Comerciale Române S.A. către Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare și Corporația Financiară Internațională, precum și către Asociația Salariaților Băncii Comerciale Române S.A.
- OUG nr. 18 din 07/04/2004 pentru modificarea și completarea anexei la Hotărîre nr. 772/2003 pentru aprobarea strategiei de privatizare a Băncii Comerciale Române S.A.
- OUG nr. 85 din 28/10/2004 privind modificarea art. 15 din OUG nr. 18/2004 pentru finalizarea vânzării unor pachete de acțiuni ale BCR S.A. către Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare și Corporația Financiară Internațională precum și către Asociația Salariaților Băncii Comerciale Române S.A.

- OUG nr. 18 din 07.04.2004 pentru finalizarea vânzării unor pachete de acțiuni ale BCR S.A. către Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare și Corporația Financiară Internațională, precum și către Asociația Salariaților Băncii Comerciale Române S.A.
- Legea nr. 227 din 28/05/2004 privind aprobarea OUG nr. 18/2004 pentru finalizarea vânzării unor pachete de acțiuni ale BCR S.A. către Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare și Corporația Financiară Internațională, precum și către Asociația Salariaților Băncii Comerciale Române S.A.
- Hotărârea nr. 467 din 26/05/2005 pentru modificarea și completarea anexei la Hotărârea nr. 772/2003 pentru aprobarea Strategiei de privatizare a Băncii Comerciale Române S.A.
- Hotărârea nr. 760 din 14/07/2005 privind completarea Hotărârii Guvernului nr. 772/2003 pentru aprobarea Strategiei de privatizare a Băncii Comerciale Române S.A.
- Hotărârea nr. 1170 din 29/09/2005 privind modificarea anexei completarea Hotărârii Guvernului nr. 772/2003 pentru aprobarea Strategiei de privatizare a Băncii Comerciale Române S.A.
- Hotărârea nr. 1585 din 11/12/ 2005 privind aprobarea proiectului final al contractului de vânzare-cumpărare a pachetului de acțiuni deținut de stat la Banca Comercială Română S.A.

Băncile controlate de stat, spre deosebire de societățile comerciale cu capital integral de stat, nu se înfățișează în circuitul juridic numai ca **persoane juridice de drept privat, ci și ca persoane juridice de drept public, mai precis de utilitate publică.** De aici și diferența de regim juridic aplicabil. Dacă în cazul comercianților, adică a societăților comerciale la care statul este acționar majoritar se aplică exclusiv **regulile juridice ale Dreptului privat** (Dreptul civil și Dreptul comercial) în cazul societăților bancare intervin, în primul rând, **regulile juridice ale Dreptului public** (Dreptul administrativ, Dreptul financiar, Dreptul bancar). Așa se explică de ce în mod constant în legislație noțiunea de societate comercială este folosită pentru a desemna exclusiv comercianții, adică persoane juridice de drept privat constituite în baza Legii societăților comerciale (Legea nr. 31/1990), iar pentru desemnarea unităților bancare se folosește fie noțiunea **de bănci**, fie noțiunea **de societăți bancare sau alte asemenea.**

Această delimitare făcută de legislație, între societățile comerciale și societățile bancare, reprezintă o constantă nu numai a dreptului românesc, ci a dreptului contemporan.

Față de cele de mai sus, apare clar că prin formularea din art. 1, pct. I, poz.8 din Legea nr. 288/2006, legiuitorul a înțeles să abiliteze Guvernul pentru a emite ordonanțe referitoare exclusiv la accelerarea privatizării societăților comerciale, în sensul persoanelor juridice reglementate de Legea nr. 31/1990, nu și a societăților bancare. De asemenea, legiuitorul, la același art. 1 pct. I, poz. 8 din Legea 288/2006, a înțeles să abiliteze Guvernul pentru

a emite ordonanțe referitoare la unele măsuri privind monitorizarea postprivatizare a contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni deținute de stat de la societățile comerciale. Atît prin OG nr. 33/2006, cît și prin Legea pentru aprobarea OG nr. 33/2006, Guvernul a depășit cadrul legal stabilit prin Legea nr. 288/2006. Ca atare, acolo unde legiuitorul nu distinge, nu poate distinge nici interpretul. Este evident că interpretarea pe care a dat-o Guvernul emițînd o ordonanță cu privire la unele măsuri pentru finalizarea privatizării BCR S.A, deci a unei societăți bancare **reprezintă un adaos la lege**, ceea ce față de prevederile art. 1 alin., (5) din Constituția României coroborat cu art. 115 alin. (2), cu trimitere la art. 108 alin (3), într-un stat de drept este de neconceput.

2. Adoptarea Ordonanței nr. 33/2006 cu încălcarea principiilor constituționale privind regimul Ordonanțelor.

OG nr. 33/2006, la care ne referim, apare ca fiind neconstituțională și prin raportare la art. 115 alin. (1) din Constituția României, deoarece materia care vizează proprietatea statului asupra societăților bancare intră în sfera legilor organice. Constituția României a înțeles să delimiteze sfera legilor organice prin indicarea unui sediu general al materiei și prin precizarea unor domenii concrete. După cum se cunoaște, art. 73, alin. (3) din Constituția României reprezintă sediul general al legilor organice, reținînd pentru problema care ne interesează lit. „m” unde se face vorbire despre regimul juridic general al proprietății. Este în afară de orice îndoială că în sfera noțiunii de regim general al proprietății intră și regimul sistemului bancar legat de proprietatea statului. De altfel, în această Ordonanță cu nr. 33/2006 se scot din sfera proprietății publice a statului anumite active, în speță acțiuni bancare, și sunt introduse în circuitul civil, fiind supuse regulilor pieții, vânzării-cumpărării. Este de reținut că această schimbare de regim juridic, potrivit art. 136 alin. (4) din Constituția României, nu poate fi făcută decît în condițiile legii organice. Se știe că legea pentru aprobarea OG nr. 33/2006 a fost dezbătută și votată atît în Senat, cît și în Camera Deputaților ca lege ordinară.

În mod greșit, Guvernul s-a adresat Parlamentului cu proiectul de Lege pentru aprobarea OG nr. 33/2006, privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării Băncii Comerciale Român S.A. urmărind pe de o parte, aprobarea de către Senat și Camera Deputaților a contractului de vânzare-cumpărare de acțiuni în BCR S.A., iar pe de altă parte obligarea statului român, prin AVAS, să plătească către cumpărător, adică Erste Bank din Austria, mai multe miliarde de euro, dar nu mai mult de 3,75 miliarde euro plătite de către banca austriacă pentru cele trei pachete de acțiuni (36,8825% minus două acțiuni de la AVAS, 12,5% plus o acțiune de la Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare și 12,5% plus o acțiune de la Corporația Financiară Internațională). Nu era cazul ca Guvernul să se adreseze Parlamentului pentru aprobarea prin lege a unui contract de vânzare-cumpărare de acțiuni, în condițiile în care în acel contract, la pct. 9 „Declarațiile și garanțiile vânzătorului” la lit. j se precizează că „Procesul de

privatizare al băncii s-a derulat în conformitate cu legislația aplicabilă privatizării”.

Chiar dacă se merge pe ideea considerării acțiunilor statului la Banca Comercială Română S.A., ca fiind „**bunuri proprietate privată a statului**”, tot nu poate fi înlăturată necesitatea unei legi organice, pentru că art. 136 alin.(5) din Constituția României menționează, fără echivoc, că proprietatea privată, inclusiv a statului, este inviolabilă, „**în condițiile legii organice**”. De altfel, articolul din Constituție invocat mai sus este încălcat și prin conținutul Ordonanței nr. 33/2006, implicit al legii pentru aprobarea OG nr. 33/2006, cum se va arăta în cele ce urmează.

Aici, ne limităm doar de a pune niște întrebări din al căror răspuns rezultă în mod evident flagrante încălcări ale normelor constituționale:

- Cum se poate legifera pentru aprobarea unui contract de vânzare-cumpărare de acțiuni în BCR, încheiat între AVAS și Erste Bank, când se știe că acel contract este legea părților?
- Cum este posibil, constituțional, ca printr-o ordonanță simplă (OG nr. 33/2006) Guvernul să modifice și să completeze legi organice și ordonanțe de urgență?
- Cum este posibil, constituțional, ca Guvernul prin OG nr. 33/2006 să stabilească derogări de la prevederile unor legi (ex: Legea nr. 37/2002) și ale unor ordonanțe de urgență (ex: OUG nr. 111/2003)?
- Care este temeiul legal și, mai ales, constituțional în baza căruia s-a stabilit prin OG nr. 33/2006, art. 6 și prin Legea de aprobare a acestei ordonanțe, că „nu sunt aplicabile Băncii Comerciale Române S.A.” unele prevederi din OUG nr. 88/1997, Legea nr. 44/1998 și Legea nr. 137/2002?
- Cum a fost posibil, legal, ca în aceeași zi de 21 decembrie 2005, pachetele de acțiuni la BCR să fie vândute la trei prețuri diferite și, ca urmare, statul român să piardă peste 1 miliard de euro datorită faptului că Guvernul nu a respectat OUG nr. 18/2004 și nu a răscumpărat de la BERD și IFC (Corporația Financiară Internațională) cele două pachete de câte 12,5% din acțiunile BCR.
- Cum se poate accepta, din punct de vedere constituțional, ca prin OG nr. 33/2006 și prin Legea pentru aprobarea acestei ordonanțe, la art. 3 alin. (2), să se prevadă că: „Se aprobă contractul de garanție și asistare la plată și drepturi de participare la apărare, încheiat de AVAS cu BERD și IFC la data de 21 decembrie 2005, avînd ca obiect alocarea unei răspunderi contractuale rezultînd din vânzarea acțiunilor băncii?”
- Cum se poate aproba prin lege un contract de vânzare-cumpărare cu clauze confidențiale, nu doar față de opinia publică, dar chiar față de Parlament și membrii acestuia?

3. Încălcarea principiului consacrat de art. 135 alin. (2), lit. „b” din Constituția României

Principiul constituțional enunțat mai sus este încălcat și prin alte soluții ale OG nr. 33/2006 și legii atacate, dintre care reținem pe cele cu referire la: stabilirea obligației pentru contribuabilii români de a plăti către Erste Bank, pînă la 31 decembrie 2013, o sumă de pînă 3,75 miliarde euro; subevaluarea celor 601 sedii de bănci și terenuri aferente, la numai 1.491.929.429 lei (ROL); înscrierea valorii capitalului social al băncii de numai 792.468.750 RON, cînd în bilanțul contabil (la 31 decembrie 2005) capitalul social este de 2.119.693.000 RON.

II. Neconstituționalitatea Legii de aprobare a OG nr. 33/2006 prin raportare la principiile substanțiale de ordin constituțional.

Apreciem că legea prezintă grave vicii de constituționalitate, care determină în opinia noastră declararea ca neconstituțională a Legii de aprobare a Ordonanței nr. 33/2006 în integralitatea sa. În contextul în care nu veți aprecia că se impune declararea ca neconstituțională a legii în întregime, Vă rugăm să declarați neconstituționale articolele pe care le precizăm în conținutul prezentei sesizări.

Apreciem că Legea privind aprobarea OG nr. 33/2006 încalcă următoarele prevederi din Constituția României:

- a) Art. 1 alin. (3), (4) și (5);
- b) Art. 16 alin. (1) și (2);
- c) Art. 44 alin. (2);
- d) Art. 61 alin (1);
- e) Art. 108 alin (3);
- f) Art. 135 alin (2) lit. „b” și „f”;
- g) Art. 136 alin. (4) și (5);
- h) Art. 154 alin. (1)

1. În legătură cu încălcarea art. 1 alin. (3), (4) și (5) din Constituția României.

Textul prevede că „România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor... sunt garantate”, „Statul se organizează potrivit principiul separației și echilibrul puterilor legislativă, executivă și judecătorească – în cadrul democrației constituționale” și „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”

Apreciem că prin conținutul ei, OG nr. 33/2006 și Legea pentru aprobarea OG nr. 33/2006 încalcă aceste principii, pentru următoarele considerente: obiectul de reglementare al ordonanței, astfel cum rezultă el din titlu, vizează „unele măsuri pentru finalizarea privatizării Băncii Comerciale Române S.A.”. Multe milioane de români au aflat, la 21 decembrie 2005 că a fost privatizată BCR S.A. și acum e greu să înțeleagă de ce Guvernul a legiferat, după 7 luni, măsuri pentru finalizarea privatizării care a avut loc.

Analizând conținutul legii, constatăm că în cea mai mare parte ea nu face altceva decât să aprobe anumite contracte, unele de vânzare-cumpărare și altele de garanții, înscrise la art. 3 alin.1 și 2, precum și la art.16 din OG nr. 33/2006, pe care Guvernul le-a negociat, fără Parlament, le-a încheiat, tot fără știrea Parlamentului, contracte legal încheiate, dintre care unele au început deja să producă efectele juridice. Subliniem că Parlamentul nu a luat parte la negocierea acelor contracte și, ca urmare, nu poate să aprobe ceea ce nu a negociat. Procedând astfel, Guvernul nu a făcut decât să încerce să dea o brumă de legalitate unor grave abuzuri pe care le-a comis și prin care a privatizat, în condiții neavantajoase pentru România, cea mai importantă bancă comercială a statului.

Parlamentul este potrivit art. 61 din Constituție „organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării”. A legifera, nu înseamnă a aproba contracte de vânzare-cumpărare încheiate de Guvern, fără participarea și știința Parlamentului. A legifera înseamnă a stabili reguli de maximă generalitate care să guverneze relațiile dintre subiectele de drept.

Prin conținutul OG nr. 33/2006, Parlamentul a fost deturnat de la rolul său, care este acela de a legifera. El s-a subrogat în rolul Executivului, ceea ce principiul separației și echilibrului puterilor nu îngăduie.

2. În legătură cu încălcarea art. 16 alin. (1) și (2) din Constituția României.

Guvernul nu a dat posibilitatea cetățenilor români să fie egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, în perioada de privatizare a BCR S.A. Se știe că, pentru a cumpăra salariiților BCR S.A., aceștia au fost privilegiați și au avut numai ei dreptul să cumpere un pachet de 8% din acțiunile BCR S.A. În urma acestei discriminări față de ceilalți cetățeni ai României, cei care au beneficiat de privilegiul de a cumpăra acțiuni la BCR, au câștigat peste 450 milioane euro. În afara salariiților BCR, de privilegiul de a achiziționa pachete la BCR s-au bucurat și membrii Comisiei de supraveghere a BCR, unii dintre ei câștigând din această afacere, după cum a scris presa,sume între 100.000 euro și aproape 1 milion euro.

Cu toate că textul art. 16 alin. (2) din Constituția României este limpede, respectiv „Nimeni nu este mai presus de lege”, totuși Guvernul a stabilit prin OG nr. 33/2006 la art. 4 alin. (2), art. 5 alin. (1), art. 6 și art. 12 alin. (1) că prevederile unor din OUG nr. 111/2003 și Legea nr. 137/2002 nu se aplică în cazul BCR, Executivul dând, ilegal, derogări de la prevederile actelor normative. În ceea ce privește prevederile art. 6 din OG nr. 33/2006 și din Legea pentru aprobarea OG nr. 33/2006, Guvernul, tot cu încălcarea Constituției României a stabilit că nu sunt aplicabile Băncii Comerciale Române S.A. prevederile unor articole din OG nr. 88/1997, Legea nr. 44/1998 și Legea nr. 137/2002. Deci, Guvernul a stabilit, cu sfidarea prevederilor art. 16 alin. (2) din Constituția României, că BCR S.A. este mai presus de lege. Se pare că este pentru prima dată, după anul 1989, când Guvernul stabilește

că prevederile legale nu se aplică unei anumite persoane juridice din România, creînd astfel un precedent extrem de periculos.

3. În legătură cu încălcarea art. 44 alin. (2) din Constituția României.

Cu toate că textul constituțional este foarte clar, respectiv „Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular”, Guvernul a nesocotit și această prevedere din Constituția României și din actele normative în vigoare, cu ocazia așa-zisei privatizări a BCR S.A., prin art. 1, art.3 alin. 1 și 2, art. 4 alin. 3 și 4, art. 5 alin. 1 și 2, art. 6, art. 7, art. 9, art.10, art. 11, art. 12 alin. 1, 2 și 3, art. 14, alin.1,2 și 3, art.15, art.16 din OG nr. 33/2006 și Legea de aprobare a ordonanței.

4. În legătură cu încălcarea art. 61 alin. (1) din Constituția României.

În legea fundamentală a României se prevede că „Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării”. Această prevedere constituțională a fost încălcată, în mod premeditat de către Guvern, care a încercat și a reușit să aplice Parlamentului politica faptului împlinit.

Pentru a „acoperi” numeroasele încălcări ale prevederilor Constituției României, ale multor legi și ordonanțe, inclusiv ale Codului Penal (acestea din urmă aflate în cercetare la Direcția Națională Anticorupție, în dosarul nr. 754/II/2006), Guvernul a venit în fața Parlamentului, abia la sfîrșitul lunii mai a.c. cu un proiect de Lege privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării Băncii Comerciale Române S.A. La Senatul României a fost întocmit raportul asupra acestui proiect de Lege și proiectul de act normativ a fost înscris pe ordinea de zi a ședinței Senatului din data de 29 iunie a.c., cînd, prin acțiunea Grupurilor parlamentare PRM și PSD, s-a ajuns la neînceperea dezbaterilor generale, ca urmare a lipsei cvorumului. În timpul vacanței parlamentare fără să fie abilitat prin Legea nr. 288/2006, Guvernul a aprobat OG nr. 33/2006, privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării Băncii Comerciale Române S.A., act normativ care completează prevederile din proiectul de Lege, pe aceeași temă, retras ilegal de la Parlament, cu noi obligații pentru statul român, prin AVAS către cumpărătorul Erste Bank. Spre deosebire de proiectul de Lege pe aceeași temă, prin OG nr. 33/2006, fără nici un temei legal și fără nici o explicație, au fost majorate obligațiile contribuabililor români către Erste Bank cu suma de 1,875 miliarde euro. După ce Guvernul a dat austriecilor cea mai mare parte din acțiunile de la BCR S.A., prin OG nr. 33/2006 același Guvern, probabil de bună voie și nesilit de nimeni, a angajat statul român, prin AVAS să plătească către Erste Bank suma de 3,75 miliarde euro, pînă la sfîrșitul anului 2013. După ce Guvernul a negociat și a semnat contractul de vînzare-cumpărare a BCR S.A., în care – fără nici un temei legal – s-au înscris și unele clauze confidențiale și strict secrete – același

Guvern a aprobat OG nr. 33/2006, care este în vigoare. Fără ca parlamentarii să fi participat la negocierea și încheierea contractului de vânzare-cumpărare a pachetului de acțiuni la BCR S.A., fără să cunoască prevederile din contractele de vânzare-cumpărare, fără ca ministrul Finanțelor Publice să fi răspuns la cele cca. 100 de întrebări care i-au fost puse de către senatori și deputați, fără ca DNA să fi finalizat dosarul de cercetare penală în legătură cu privatizarea BCR S.A., Guvernul nu a mai venit, nici în sesiunea extraordinară a Senatului de la sfârșitul lunii august a.c. și nici la începutul sesiunii ordinare a Parlamentului din această toamnă, cu un proiect de Lege privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării BCR S.A.

5. În legătură cu încălcarea art. 108 alin. (3) din Constituția României.

Textul din Constituție este limpede, respectiv „Ordonanțele se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare, în limitele și în condițiile prevăzute de acesta.” **Fără să fie abilitat prin Legea nr. 288/2006, Guvernul a aprobat OG nr. 33/2006 în domeniul legilor organice, încălcând astfel prevederile Constituției României.** Guvernul a nesocotit atât limitele cât și condițiile prevăzute de Legea nr. 288/2006, atât atunci când a aprobat OG nr. 33/2006, cât și atunci când a susținut în Parlament proiectul de Lege privind aprobarea nr. 33/2006.

6. În legătură cu încălcarea art. 135 alin. (2) lit. „b” și „f” din Constituția României.

Potrivit art. 135 alin. (2) lit. „b” și „f”, „Statul trebuie să asigure: ... „protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară; ... și „crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții”.

Apreciem că, prin conținutul său, statul, prin AVAS, nu a protejat interese naționale în activitatea economică, financiară și valutară din cadrul procesului de finalizare a privatizării Băncii Comerciale Române. Dimpotrivă, considerăm că interesele naționale ale României au fost trădate, iar ceea ce a fost prezentat opiniei publice ca o privatizare de succes, este în realitate un jaf național, un eșec răsunător. Următoarele considerente ne determină să facem aceste susțineri:

- a) prin contractul de vânzare – cumpărare, art. 3 din OG nr. 33/2006 și Legea de aprobare a ordonanței au fost subevaluate active importante ale Băncii Comerciale Române;
- b) AVAS, în calitate de reprezentant al statului român, s-a angajat, prin art. 5, să despăgubească banca cumpărătoare cu o valoare cuprinsă între 150.000.000 euro și 300.000.000 euro, pentru prejudicii care s-ar putea produce între data semnării contractului de vânzare-cumpărare de acțiuni și dat finalizării procesului de privatizare;
- c) AVAS, în calitate de reprezentant al statului român, prin art. 9-10 din OG nr. 33/2006 și Legea de aprobare a ordonanței, a acordat garanții

- în favoarea cumpărătorului, pentru prejudicii care ar putea fi suportate de acesta ca urmare a unor acte, fapte sau operațiuni specifice care ar surveni în legătură cu situația sau activitatea Băncii Comerciale Române între data încheierii contractului de vânzare-cumpărare și data transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor către cumpărător;
- d) AVAS, în calitate de reprezentant al statului român, prin art. 11, din OG nr. 33/2006 și Legea de aprobare a ordonanței a fost autorizat să renunțe la pretențiile pe care le-ar putea formula împotriva băncii cu privire la orice despăgubiri acordate cumpărătorului ca urmare a încălcării declarațiilor și garanțiilor acordate de AVAS în contractul de vânzare-cumpărare;
- e) prin art. 12, din OG nr. 33/2006 și Legea de aprobare a ordonanței, AVAS a fost autorizată să-l despăgubească pe cumpărător pentru orice daune suportate de acesta, rezultând din obligațiile băncii, în legătură cu activitatea Bancorex S.A., în conformitate cu prevederile contractului de vânzare-cumpărare;
- f) prin art. 13, din OG nr. 33/2006 și Legea de aprobare a ordonanței, AVAS a fost autorizată să renunțe, în beneficiul băncii și al cumpărătorului, la orice drepturi de a formula pretenții împotriva băncii în legătură cu sumele plătite pentru orice obligații legale ale Bancorex.

Enunțarea acestor prevederi ale ordonanței și ale legii de aprobare a acesteia, este suficientă pentru a înțelege că AVAS A FOST PREOCUPATĂ MAI MULT SĂ PROTEJEZE INTERESELE BĂNCII CUMPĂRĂTOARE, DECÎT SĂ PROTEJEZE INTERESELE NAȚIONALE.

Potrivit art. 44 alin. (2) din Constituție, proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege indiferent de titular.

Prin dispozițiile sale această ordonanță și legea ei de aprobare nu protejează proprietatea privată a statului, dimpotrivă, așa cum am subliniat, protejează mai mult proprietatea unui investitor privat decît pe cea a statului român.

7. În legătură cu încălcarea art. 135 alin. (4) și (5) din Constituția României.

Potrivit prevederilor din Legea fundamentală a țării: „Bunurile de proprietate publică sunt inalienabile. În condițiile legii organice, ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate; De asemenea, ele pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică”. „Proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice”.

Cu toate că sunt foarte clare aceste prevederi din Constituția României, Guvernul prin OG nr. 33/2006, iar Parlamentul prin votarea proiectului de Lege privind OG nr. 33/2006, au încălcat și aceste texte din Legea fundamentală a țării.

8. În legătură cu încălcarea art. 154 alin. (1) din Constituția României.

Cu toate că „Legile și toate celelalte acte normative rămân în vigoare, în măsura în care ele nu contravin prezentei Constituții” și există un conflict temporal de legi, OG nr. 33/2006 este în vigoare și își produce efectele, deși ea a fost elaborată și aprobată cu încălcarea Constituției României, a multor legi organice și ordonanțe de urgență.

Necesitatea legii organice rezultă și prin raportare la art. 117 alin. (3) din Constituție, întrucât Banca Comercială Română S.A. a fost înființată într-o perioadă preconstituțională (HG nr. 1195 din 12.11.1990 – Monitorul Oficial, nr. 129/19.11.1990) sub autoritatea Băncii Naționale a României. Este în afară de orice îndoială că Banca Națională a României ne apare ca autoritate administrativă autonomă, organizată prin lege organica, iar soluțiile din perioada de tranziție legislativă anterioară adoptării Constituției României, nu pot fi tratate făcându-se abstracție de Constituție. Ar însemna să se admită existența unui sistem legislativ paralel cu cel al Constituției, ceea ce este de neconceput, în primul rând, față de prevederile art. 154, alin. (1) din Constituția României. Legătura indisolubilă dintre Banca Națională a României și Banca Comercială Română, care atrage necesitatea unei legi organice, când este vorba de privatizarea Băncii Comerciale Române, rezultă din substanța Hotărîrii de Guvern nr. 1195/1990– Monitorul Oficial, nr. 129/19.11.1990 și îndeosebi din prevederile art. 8 a acestei Hotărîri de Guvern, unde se menționează expres: „Cheltuielile ce se efectuează pînă la 30 noiembrie 1990, necesare organizării și funcționării Băncii Comerciale Române, se suportă de Banca Națională a României”.

Concluzii:

Aprobarea prin lege a contractului de vânzare-cumpărare excede în mod evident limitele abilitării Guvernului.

Declarativ, s-a solicitat Parlamentului să aprobe unele derogări și excepții de la dispoziții legale, dar, în fapt, alături de acestea au fost impuse și o serie de aspecte ce țin strict de natura unui contract, respectiv de voința părților. În acest sens, toate dispozițiile prin care se preiau texte din contractul de vânzare-cumpărare, ca și cele referitoare la contractul de garanție, sunt neconstituționale. În treacăt, apreciem că este profund anti-juridic să consacram că se poate da o lege care să aprobe voința unor persoane de drept privat exprimată într-un contract de vânzare-cumpărare.

Domnule Președinte și Onorată Curte Constituțională, considerăm că este misiunea Dumneavoastră istorică, iar semnatarii acestei sesizări își exprimă speranța și încrederea că nu veți rata această întîlnire cu Istoria, contribuind astfel la reșezarea activității Guvernului și parlamentare în matca firească a Constituției României, a democrației constituționale.

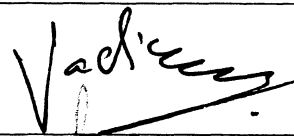

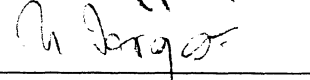
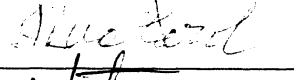

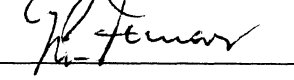

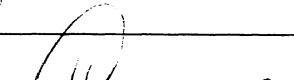

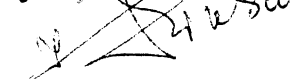

În concluzie, față de cele de mai sus, Vă rugăm să admiteți excepția de neconstituționalitate și să declarați ca fiind neconstituționale, în ansamblul lor, atât OG nr. 33/2006, cât și Legea de aprobare a acesteia, adoptată de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, în ședința din 12 septembrie 2006.

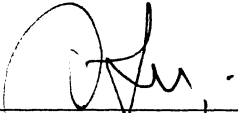
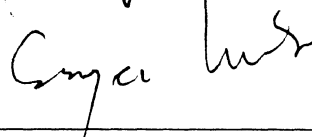

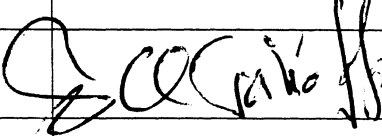
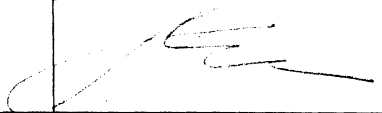
Primiți, Domnule Președinte și Domni Judecători, expresia sentimentelor semnatarilor de profund respect și aleasă considerație.

Tabel

cu semnăturile senatorilor Grupului parlamentar PRM și senatori ai PSD pentru sesizarea asupra neconstituționalității Ordonanței Guvernului nr. 33/2006 privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării Băncii Comerciale Române SA., precum și asupra legii privind aprobarea acestei ordonanțe

Semnatari:

Nr. Crt.	Numele și prenumele	Semnătura
1	Corneliu Vadim Tudor	
2	Ungheanu Mihai	
3	Iorga Nicolae	
4	Dina Carol	
5	Petrescu Ilie	
6	Funar Gheorghe	
7	Ardelean Aurel	
8	Corodan Ioan	
9	Dinescu Valentin	
10	Dumitrescu Gheorghe Viorel	
11	Găucan Constantin	
12	Ilașcu Ilie	

Nr. Crt.	Numele și prenumele	Semnătura
13	Loghin Irina	
14	Mihăescu Eugen	
15	Moisuc Viorica Georgeta Pompilia	
16	Stan Petru	
17	Tănăsescu Claudiu	
18	Vedinaș Verginia	
19		
20		
21		
22		
23		
24		
25		

**TABEL CU SEMNĂTURILE SENATORILOR PSD
CARE SUSTIN EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE**

pursat la nr. 13/2006 în scopul de apăsare
a acestuia

Prun

Nr. cr.	Numele și prenumele	Circumscripția	Semnătura
1.	Fliescu Ion	Buc	<i>Fliescu</i>
2.	IOAN TĂRACIȚĂ	Cluj	<i>Ioan Tăraciță</i>
3.	Dănuș Theodor	Buc	<i>Dănuș</i>
4.	Căpățână Radu	Mureș	<i>Căpățână</i>
5.	Florescu D. Ion	Gorj	<i>Florescu</i>
6.	Arcus Viorel	Sibiu	<i>Arcus</i>
7.	Novotaru Ion	ATA	<i>Novotaru</i>
8.	ION ION	Cluj	<i>ION ION</i>
9.	ȘTEF. ȘTEF	SATU MARE	<i>ȘTEF. ȘTEF</i>
10.	VĂREȘU ION	TOLCEA	<i>VĂREȘU</i>
11.	<i>[unclear]</i>	ARH	<i>[unclear]</i>
12.	CRETU OVIDIU	B-N	<i>CRETU</i>
13.	GEORGE MARIU	ALBA	<i>GEORGE</i>
14.	ION MOȘTEȘU	BACĂU	<i>ION MOȘTEȘU</i>

15. ION. WASILIE *[unclear]*

16. SILISTRU ADINA *[unclear]*

17. POPESCU DAN-MIRCEA *[unclear]*

18. ANTONIE IORBOVAN *[unclear]*

19. IOAN CHELARU *[unclear]*

20. IANUȘ CĂLĂBĂȘĂ *[unclear]*

21. CRISTIAN FIACĂREȘU *[unclear]*

1